Η ΖΩΗ ΜΑΣ ΤΟ 2000

5.- Μόνον ἡ Πλάκα ἔχει διασωθῆ

Φτάνοντας στό Σύνταγμα ὁ ξενιτεμένος ἔνοιωσε τή πιό δυνατή ἐκπλήξη. Ἀντίκρυσε κάτι ἀλλοιώτικα.

— Ἐδῶ εἶναι τό Σύνταγμα πού φαρέβαμε τίς μικρές, μέ τό ρολόϊ καί τό κιόσκι, ἤ κάνω λάθος;

— Ἀκριβῶς, εἶναι ἡ Πλατεία Συντάγματος. Τό ρολόϊ καί τό κιόσκι εἶχαν φύγει πρό πολλοῦ. Τό ξέρεις καλά οὐτό. Τώρα ἡ πλατεία ἀποχτησε τή στέγη πού τῆς ἔλειπε. Ἔγινε μιά διώροφη πλατεία. Τό πεζοδρόμιο τῆς Ἀμαλίας ἐπεκτάθηκε μέχρι τή μέση τῆς πλατείας περίπου. Ὁ δρόμος πού ἑνώνει τή Σταδίου καί τή Φιλελλήνων εὐθυγραμμίστηκε. Ἀπό κάτω ἔχομε μιά ἐστεγασμένη πλατεῖα μέ κάθε λογῆς μαγαζιά ὅπως τά βλέπεις. Κι' ἀπό πάνω μιά θαυμάσια πλατεία γιά περίπατο. Τό μόνο κακό εἶναι πώς κόψηκαν τά δέντρα πού σκιάζαν τά λίγα παγκάκια τῆς παλιᾶς πλατείας.

— Ὅπως βλέπεις ἡ περιοχή ἄλλοξε ριζικά. Τά μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου μεταφέρθηκε σέ μιό ἐσοχή τοῦ κήπου. Ἔτσι τό εἶχε σχεδιάσει ἀρχικά ὁ δημιουργός. Καθώς τό εἶχαν τοποθετήσει γιά λόγους θεαματικούς κάτω ἀπ' τά παλιά Ἀνάκτορα τό θαυμάσιο ἐκεῖνο γλυπτό εἶχε χάσει ἔλη τή γοητεία του κι' ἐμοιαζε μέ τηγανίτα. Ἡ θέση πού ἦταν ὁ Ἄγνωστος ἀνσμορφώθηκε ὅπως ἦταν στά χρόνια τοῦ Ὄθωνα ὅπου ἀπό τά Προπύλαια μέ τούς μαρμάρινους κίονες κατηφόριζε μιά ἄπαλή δενδρόφυτη πλαγιά.

Κάτω ἀπό τή Πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, τήν Ἀμαλίας καί τόν χῶρο τοῦ Ἀγνώστου ὑπάρχει ὁ Σταθμός τοῦ Μετρό. Καί κάτω ἀπ' αὐτόν ἕνα μεγάλο ὑπόγειο γκαράζ.

Τώρα ὁ Ἄγνωστος βρίσκεται ἀκριβῶς στή πύλη τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου πού μένει πάντα ἀνοιχτός. Οἱ καταθάσεις στεφάνων δέν παίρνουν πλέον τόν ἐντυπωσιακό χαρακτήρα πού εἶχαν παλιά. Οὔτε διακόπτουν κάθε τόσο τή κυκλοφορία τοῦ κέντρου.

— Ἐλεύθερος, λοιπόν ὁ κήπος γιά τά ζευγαράκια;

— Δέ θαρίεσαι, μήπως δέν εἶχαν καί πρίν τό Ζάππειο; Ἀλλά νά σοῦ πῶ καί τίς ἄλλες μεταβολές: Ἐπεκτάθηκε ἡ Φιλελλήνων καί δγαίνει στήν Πύλη τοῦ Ἀδριανοῦ. Ἔτσι ἡ κυκλοφορία τσουλάει.. Ἀπό κεῖ περίπου ἀρχίζει καί ἡ νέα λεωφόρος Πλάκας.

— Πλάκας εἶπες;

— Ναί γιατί διασχίζει τή Πλάκα, τόν Ψειρῆ καί πάει μέχρι Λένορμαν. Γιά νά γίνῃ γκρεμίστηκαν ἑκατοντάδες οἰκοδομές. Εὐτυχῶς παλιές, γιατί εἶχαν δεσμευθῆ ἀπό χρόνια.

Τοῦτος ὁ δρόμος εἶναι περίπου ἐπέκταση τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Ὄλγας πού ἄν καί εἶναι ὁ πιό μικρός δρόμος τῆς Ἀθήνας ἀπακαλεῖται λεωφόρος. Διασταυρώνεται ἀνισόπεδα μέ τήν Ἀμαλίας. Ἀκριβέστερα περνᾶ κάτω ἀπό τήν Ἀμαλίας καί τῆς Φιλελλήνων, γιά νά δή διαταραχτῆ ἡ ἁρμονία τῶν ἀρχαίων μνημείων. Ἀνισόπεδη ἐπίσης διάβαση ὑπάρχει ἀνάμεσα Ζάππειο καί Ὀλυμπιεῖο.

Ἡ λεωφόρος Πλάκας συζητιόταν ἀπό χρόνια. Στήν ἀρχή μέ τή μορφή διαπλατύνσεως τῆς Ἀδριανοῦ καί ὕστερα σά χωριστή ὁδική ἀρτηρία. Τώρα ἔγινε στήν ἄκρη τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ χώρου τῆς Ἀκρόπολης καί σέ σημεῖο νά μή βίξῃ τούς κρυμμένους θησαυρούς τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Διασταυρώνεται ἀνισόπεδα μέ τήν Ἑρμοῦ στό Μοναστηράκι, μέ τήν Ἀθηνᾶς, τή Πειραιώς, τήν Ἀχιλλέως, συνεχίζει παράλληλα μέ τήν Κολοκυνθοῦς καί κοντά στή Λένορμαν ἑνώνεται μέ τή λεωφόρο Πάρνηθος. Αὐτή πάλι εἶναι μιά ἄλλη ἐθνική ἀρτηρία πού ἔγινε πάνω στίς παλιές γραμμές τῶν ΣΠΑΠ. Ἔχει ἕξη λωρίδες κυκλοφορίας καί δέχεται κάθε μέρα κάπου 100.000 αὐτοκίνητα. Ἡ λεωφόρος Πλάκας ἔχει 8 λωρίδες κυκλοφορίας καί περνοῦν τή μέρα ἀπ' αὐτήν 105.000 αὐτοκίνητα. Πρός τά ἐκεῖ τραβᾶμε τώρα. Θά πάρωμε ἕνα ταξί ἀπό τῆς Ἀμαλίας.

— Ἐκεῖ περιμένουν τά κορίτσια;

— Ναί ἔχουν γίνει ἀρκετά μπάρ πολύ μοντέρνα καί ἀρκετά μέ ἑλληνικό κλασσικό ρυθμό. Ἡ κυρία πού τηλεφώνησε μένει στήν Πλάκα καί δέν ἐννοεῖ νά ξεκολήσῃ ἀπό ἐκεῖ.

— Ἡ Πλάκα εἶναι ὅπως τή γνωρίσαμε;

Ἡ Πλάκα διεσώθη...

— Ἡ Πλάκα διεσώθη. Κανένα τροχαῖο δέν περνᾶ τώρα ἀπό κεῖ. Σέ ὡρισμένες γειτονιές ἔχει ἀπαγορευθῆ κάθε οἰκοδόμηση. Μεγάλα ποσά διατέθησαν γιά τήν ἀγορά καί τόν εὐπρεπισμό τῶν παλιῶν κτιρίων. Ὅσα ἦταν ἐρειπωμένα πολύ, κατεδαφίστηκαν καί δημιουργήθηκαν χῶροι πρασίνου καί ξεκούρασης.

Γιά δέντρα προτιμήθηκαν οἱ ἐλιές τῶν ἀρχαίων. Τά ἐσωτερικά τῶν σπιτιῶν ἀνανεώθηκαν σέ σύγχρονα πρότυπα. Τά περισσότερα σπίτια προσφέρουν δωμάτια γιά τούς τουρίστες. Τά δωμάτια αὐτά γίνονται ἀνάρπαστα. Ἰδιαίτερη φραντίδα καταβλήθηκε νά μή μεταβληθῆ ἡ ἐξωτερική ἐμφάνιση τῶν σπιτιῶν.

Ἡ περιοχή εἶναι γεμάτη ταβέρνες καί ταβερνάκια. Ὅπως μᾶς τά περιέγραψαν ὁ Ποπαδιαμάντης καί ὁ Μωραϊτίδης. Εἶναι ἕνα εἶδος Παρισινῆς Μονμάρτης, μόνο πού ἐμεῖς διατηρήσαμε μέ εὐλάβεια τή παλιά μορφή της. Ἐκεῖ συχνάζουν οἱ καλλιτέχνες, οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων. Μιά πνευματική κίνηση κάτω ἀπό τή σκιά τοῦ ἀρχαίου θράκου. Σέ τέτοιο ντεκόρ δέν λείπουν οὔτε οἱ ἐξαλωσύνες, οὔτε οἱ ἐρωτες καί ὅλα τά συναφῆ. Ὁ τουρισμός, ὁ μεγάλος θεός τῆς ἐποχῆς μας, τά θέλει ὅλα καί δέ μπορεῖ κανείς νά τά ἐμποδίσῃ.

Ταβέρνες, μπουάτ, μαγαζάκια μέ ντόπια συβενίρ, ἀκριβά μπάρ, ἀτελιέ καλλιτεχνῶν, μόνιμα ἐκθετήρια ἔργων ζωγραφικῆς, γκαλερί καί συνθλατζίδικα σέ κάθε δυό σπίτια. Ἡ φασολάδα πλαί στό σνίτσελ. Ἡ ἀκριβή ρενάρ καί τό φαγωμένο παλτό τοῦ καλλιτέχνη. Οἱ ἀντινομίες πού δέν μποροῦν νά λείψουν. Μία φορά ἡ Πλάκα σώθηκε.

— Ναί, ἀλλά μέ ὅλα τοῦτα θά πετάχτηκε πολύς κόσμος στό δρόμο.

— Ἔγινε μεγάλη ἀναστάτωση. Οἱ ζημιωμένοι, ὅμως, εἶναι λίγοι καί μπορῶ νά σοῦ πῶ πώς στήν πραγματικότητα δέν ὑπάρχουν. Οἱ ἀπαλλοτριώσεις ἔγιναν σέ μεγάλο βάθος καί αὐτό ἐπέτρεψε, μετά τό ἄνοιγμα τοῦ δρόμου, νά γίνῃ ἀναδασμός. Οἱ ἰδιοκτῆτες πού ἐξώστηκαν μπόρεσαν νά πάρουν μερίδια σ'ούς νέους οἰκοπεδικούς χώρους. Ἔτσι ὅλοι περίπου λίγο πολύ βολεύτηκαν. Μέ τήν ἀνάπτυξη δενδροστοιχιῶν καί τή δενδροφύτευση, ὅλης τῆς Πλάκας τό πράσινο αὐγάτισε. Δέντρα πού προτιμήθηκαν ἦταν καί τά πλατάνια πού τόσο προτιμοῦσαν οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι, ὅταν κάτω ἀπό τή σκιά τους συζητοῦσαν στίς ὄχθες τοῦ Ἰλισσοῦ.

— Μοῦ θυμίσες τόν Ἰλισσό. Ὅταν ἦρθα τήν τελευταία φορά βρωμοκοποῦσε ἀκαθαρσίες καί σκουπίδια.

— Πᾶνε αὐτά. Ὁ Ἰλισσός σκεπάστηκε καί ἀπάνω του περνοῦν ἕνα σωρό νέοι δρόμοι. Ἀπό τήν ἱστορική γέφυρά του καί κάτω ἀρχίζει ἡ νέα λεωφόρος Φιλοπάππου. Ἀπό τά Ἀνατολικά ἀρχίζει ἡ λεωφόρος Ἰλισσοῦ γιά νά γίνῃ λίγο ἀργότερα λεωφόρος Βασιλέως Κωνσταντίνου καί πάρα πέρα λεωφόρος Ἀνδρέα Μιχαλακοπούλου.

— Θά περάσω αὔριο νά τή δῶ.

— Δέ θά τή γνωρίσῃς. Ὁ χῶρος τοῦ Ὀλυμπιείου, τό Ζάππειο, ὁ Ἀρδηττός, ἡ περιοχή πού ἦταν ὁ Ὅμιλος Ἀντισφαιρίσεως, τά γυμναστήρια, ὁ Βασιλικός Κῆπος καί τό Στάδιο, μέχρι τό Ναό τῆς Ριζαρίου, ὁλόκληρη ἡ περιοχή ἀπόκτησε ἑνότητα. Στήν περιοχή αὐτή ὑπῆρχαν μερικά πολύ ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα τοῦ ἀρχαίου καί τοῦ μεσαιωνικοῦ κόσμου. Ἡ κρήνη τῆς Καλλιρόης, ἡ Σπηλιά τοῦ Πανός καί ἡ Βασιλική ὅπου ἱερουργοῦσε ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν ὁ Ἅγιος Λεωνίδης. Ὅλα αὐτά μέ κατάλληλη ἀναμόρφωση τοῦ χώρου ἔχουν πάρει τήν ἀνάλογη προβολή. Τό κομμάτι τοῦ Ἰλισσοῦ ἀπό τή λεωφόρο Ὄλγας μέχρι λίγο πιό κάτω ἀπό τή γεφυρα τῆς Ἀναπαύσεως ἔμεινε ἀκάλυπτο. Τά ἐκκάθαρτα νερά ἀπομονώθηκαν καί μερικές πηγές πού

Τοῦ
Ι. ΜΑΝΩΛΙΚΑΚΗ

τρέχουν τοῦ ξανάδωσαν τό κελάρισμα πού εἶχε στά χρόνια τῶν φιλοσόφων.

Ὁ περίπατος — ὁδοιπορία σωστή — ἀνάμεσα σέ χιλιάδες ἀνθρώπους κράτησε κάποιο μισή ὥρα. Πήγαιναν ἀργά κουβεντιάζοντας, βλέποντας, σχολιάζοντας, σταματώντας κάθε τόσο γιά νά θαυμάσουν μιά βιτρίνα, γιά νά καμαρώσουν τά θεαματικά μίνι τῆς ἐξαλλης νεότητας καθώς προβάλαν μέσα ἀπό τή χλαμίδα τοῦ μάξι παλτοῦ.

— Θά κουράστηκες. Μά φθάνουμε σέ λίγο. Κάναμε κάποιο ἕνα χιλιόμετρο.

— Δέ τό φαντάζομαι. Δέ σοῦ κρύβω πώς ὅσα εἶδα μέ κατέπληξαν καί πώς νοιώθω μιά γαλήνη καί μιά ξεκούραση πού εἶχα χρόνια νά αἰσθανθῶ.

— Εἶναι γιατί περπατοῦμε χωρίς νά μᾶς κομπλεξάρουν οἱ ρόδες καί νά μᾶς ντπάρουν τά καυσαέρια.

— Κι' ὅμως νοιώθω πώς κάτι λείπει ἀπ' τούς δρόμους. Τά αὐτοκίνητα εἶναι μιά τόσο γνώριμη φιγούρα...

— Τά συνήθισες καί σοῦ λείπουν. Σέ λίγες μέρες θά συνηθίσῃς στήν ἀπουσία τους. Καί ὅταν πᾶς πάλι στό Σικάγο θ' ἀναζητᾶς, φίλε, τή γοαλήνη πού ἔζησες ἐδῶ. Ἡ ἀθήνα, τό κέντρο της εἶναι μιά πολιτεία χωρίς αὐτοκίνητα. Γιατί τί ρόλο μπορεῖ νά παίξουν σ' αὐτό τό χῶρο μερικά ταξί καί Γιώτα Χί. Αὐτό δέν ἔγινε μόνο γιά ν' ἀποφευχθῆ ἡ μόλυνση τῆς ἀτμοσφαίρας. Ἡ ἀνάπτυξη τῶν ἠλεκτρικῶν καί ἀτομικῶν αὐτοκινήτων πού παρετηρήθη στά τελευταῖα χρόνια εἶχε περιορίσει τόν κίνδυνο τῶν ἀναθυμιάσεων. Ὡστόσο ἡ πόλη μας καί μάλιστα τό ἐμπορικό της κέντρο φτιγμένο γιά μιά ἄλλη ἐποχή ἀπό σχεδιαστές τῆς ρωμαντικῆς σχολῆς δέν μποροῦσε νά χωρέση ταυτόχρονα 4.000.000 κατοίκους καί 600.000 αὐτοκίνητα. Γιατί ἡ παλιά συνήθεια συνεχίζεται. Κάθε μέρα ἀπό τά πέρατα τῆς Ἀθήνας οἱ νοικοκυρές καί οἱ νοικοκυραῖοι κατεβαίνουν στήν Κεντρική Ἀγορά γιά νά ψωνίσουν. Οἱ Ἀθηναῖοι λοιπόν δέν ἀλλάζουν συνήθειες. Μέ αὐτά ἡ συνύπαρξη ἀνθρώπων καί αὐτοκινήτων ἦταν ἀδύνατη καί προτιμήσαμε νά χαιρόμαστε ἐμεῖς τή πόλη μας καί ὄχι οἱ ρόδες.

Κατάφωτη μέ τούς ἰωνικούς κίονές της ἡ πρόσοψη τοῦ «Acropole Club» μέ τίς χρυσαφένιες ἀνταύγειές της ξαναζωντάνευε μέσα σέ σύγχρονα πλαίσια μιά εἰκόνα τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς λουσμένη στό σεληνόφως.

Μέ τή στροφή τῆς γωριστῆς πόρτας τούς κατέκλυσαν ἡ γλυκειά θαλπωρή τῆς κλιματισμένης ἀτμόσφαιρας καί ὁ τριανταφυλλένιος φωτισμός πού χάδευε τούς βαμμένους στά θαλασσιά τοίχους καί τά ντυμένα στό ἀλικο κόκκινο βελοῦδο ἐπίπλα τῆς μεγάλης σάλας. Ὅλα τά χρώματα τῆς ἰρίδας ρηγμένα μέ τίς σωστές ἀντιθέσεις ἀπό ἕνα ἔμπειρο ντεκορατέρ. Μαγεία καί ὄνειρο.

Μεγάλες τοιχογραφίες ἡ μιά κοντά στήν ἄλλη ἐδίναν εἰκόνες ἀπό τήν Ἀρχαία καί τή Νέα Ἑλλάδα. Σκηνές ἀγροτικῆς, θαλασσινῆς καί ποιμενικῆς ζωῆς ἐναλλασσονταν μέ ἄλλες παρμένες ἀπ' τήν ἱστορία καί τούς θρύλους τοῦ τόπου. Μιά γοητευτική ἀλληλουχία Ἱστορίας καί παράδοσης.

Οἱ δυό κυρίες εἶχαν γίνει στό μεταξύ τρεῖς. Ἡ μιά ἦταν γνωστή ἀπό τό τηλεφώνημα. Ἡ δεύτερη εἶχε ἀναφερθῆ ἐπίσης σ' αὐτό. Ἡ τρίτη ἦταν περαστική.

Σέ μισή ὥρα θάφευγε γιά τήν Πάτρα γιά νά κάνη Πρωτοχρονιά μέ τούς δικούς της.

— Θά σᾶς βρῆ ὁ καινούργιος αἰώνας ταξιδεύοντας;

— Μά, ὄχι. Θά φύγω 10 ἀκριβῶς. Στίς 11.15 θά βρίσκομαι στήν Πάτρα. Τά τραῖνα μας, βλέπετε, ἀπόκτησαν τίς μεγάλες ταχύτητες. Πόνε σέ τρεῖς ὧρες στή Θεσσαλονίκη καί σέ 75' στήν Πάτρα. Ἀπό κεῖ ἕνα ταξί θά μέ πάη στό χωριό μου. Θά βρίσκομαι ἀκριβῶς στό σπίτι μου στίς 11.45'. Ὅ,τι χρειάζεται γιά νά ὑποδεχθῶ μαζί μέ τή μητέρα, τόν πατέρα, τ' ἀδέρφια καί τά συγγενολόγια τόν νέον χρόνο.

— Ἄλλος ἕνας καινούργιος δρόμος. Εἶναι χαραγμένος πάνω στήν παλιά γραμμή τῶν ΣΕΚ καί τερματίζει στή λεωφόρο Κηφισοῦ, κοντά στίς τρεῖς γέφυρες. Ἀφοῦ διασταυρωθῆ μέ τή νέα λεωφόρο Ἀλεξάνδρας, τήν Ἀχαρνῶν καί τήν Ἁγίου Μελετίου. Ἐδῶ εἶναι ἡ περιοχή πού συμπίπτουν τρεῖς νέες ὁδικές ἀρτηρίες. Σχεδόν ἀμέσως θά περάσωμε τή νέα λεωφόρο Πειραιώς καί λίγο πιό κάτω τή λεωφόρο Κορίνθου. Ὁ σιδηροδρομικός σταθμός βρίσκεται στόν Ἅγιο Ἰωάννη Ρέντη, ἀνάμεσα στή λεωφόρο Κορίνθου καί στήν ὁδό Π. Ράλλη. Εἶναι κοινός γιά τά δυό δίκτυα τῆς Πελοποννήσου καί Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδας.

Κοτάφωτες οἱ νέες ὁδικές ἀρτηρίες μέ εὐρωπαϊκά πλάτη ἐπέτρεπαν μεγάλες ταχύτητες καί ἄνετη κίνηση. Ὁ νέος σιδηροδρομικός σταθμός, πολυόροφο μοντέρνο κτίριο μέ τεράστια πλατφόρμα, μέ ἀλλεπάλληλες γραμμές καθώς περιβάλλονταν ἀπό τό πράσινο πανύψηλων δένδρων, παρουσίαζε μιά φωτεινή μεγαλοπρέπεια. Ἡ ταχεῖα Ἀθηνῶν — Πατρῶν ὅ,τι καί εἶχε περάσει στήν πλατφόρμα καί περίμενε τούς ἐπιβάτες της. Ὥρα 10.30 ἀκριβῶς, τό πράσινο φῶς ἄναψε καί ξεκίνησε γιά τό νυχτερινό ταξίδι της μέ κίνηση ρυθμιζόμενη στή διπλή γραμμή ἀπό τόν αὐτόματο φωτισμό χωρίς καμμιά ἰσόπεδη διάβαση.

Οἱ τελευταῖοι ἀποχαιρετισμοί, οἱ εὐχές, καί τό Γιώτα Χί ξαναπῆρε τούς ἐπιβάτες γιά νά τούς ξαναφέρη στό κέντρο. Μόνο πού τώρα ἀκολούθησαν μιά ἄλλη κατεύθυνση. Πισογύρισαν τήν Κορίνθου, πέρασαν τήν Πειραιώς, μπῆκαν στήν Πάρνηθος καί στρίβοντας δεξιά ἀνηφόρισαν τήν λεωφόρο Ἀλεξάνδρας.

— Καί αὐτός ὁ δρόμος ἔφαγε πολλά σπίτια. Εἶναι ὁ μοναδικός ἐναέριος τῆς Ἀθήνας. Ἀπό τή λεωφόρο Πάρνηθος μέχρι τή διασταύρωση μέ τήν Πατησίων εἶναι ἀνυψωμένος δρόμος μέ ὀκτώ λωρίδες κυκλοφορίας. Στό τμῆμα του μεταξύ Μαυρομματαίων καί Λιοσίων περιβάλλεται μέ δυό παράπλευρους μονόδρομους τριῶν λωρίδων κυκλοφορίας.

Τό αὐτοκίνητο πέρασε μέ μεγάλη ταχύτητα τήν ὑπερυψωμένη ταύτη λεωφόρο, διασταυρώθηκε ἀνισόπεδα μέ τήν Πατησίων, ἀνηφόρισε πάλι τήν Ἀλεξάνδρας καί λίγο πρίν ἀπό τό τέρμα Ἱπποκράτους μπῆκε στό μεγάλο τοῦνελ τοῦ Λυκαβητοῦ καί βρέθηκε ἔξω ἀπό τό Χίλτον. Ἕνας μεγάλος γύρος, πού δέν κράτησε πορά 10 μόνο λεπτά. Μετά ἡ διαδρομή λεωφόρος Κωνσταντίνου — λεωφόρος Ὄλγας καί ξανά ἡ λεωφόρος Πλάκας. Τέρμα.

Ι. ΜΑΝΩΛΙΚΑΚΗΣ

ΑΥΡΙΟ: Ἡ συνέχεια.

Χθές τήν πρωΐαν ἐγένετο εἰς τήν Ἀρχιεπισκοπήν Ἀθηνῶν, ἐθελοντική αἱμοδοσία κληρικῶν μέ σκοπόν νά τιμηθῆ ἡ μνήμη τοῦ προσφάτως ἀποθανόντος εἰς Κογκό πρώτου Ἕλληνος ἱεραποστόλου τῶν νεωτέρων χρόνων, τοῦ ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Παπασαραντοπούλου.

Ἡ χθεσινή αἱμοδοσία κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀποτελεῖ τήν ἀπαρχήν γενικωτέρας συμβολῆς αὐτῆς εἰς τό ἔργον τῆς ἐθελοντικῆς αἱμοδοσίας, ἡ ὁποία θά πραγματοποιηθῆ προσεχῶς ἐν συνεργασίᾳ, μετά τοῦ ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Μικρά ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Μέ πρωτοβουλία

τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν ἔγινε χθές ἀπίσημη τελετή, γιά νά τιμηθῆ ὁ κ. Κων. Γεωργακόπουλος πού συμπλήρωσε 25ετία στήν προεδρία τοῦ Ε.Ε.Σ., στήν ὁποία μίλησε ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Σ.Η.Ε.Α. κ. Π. Τρουμπούνης πού ἔδωσε στόν τιμώμενο καί τό Μετάλλιο Πνευματικῆς Ἀξίας.

Χαρτοφύλακα

μέ χρήματα, διαβατήρια, διπλώματα κλπ. ἔξεσε ἐπιβάτης στό ταξί τοῦ κ. Χαρ. Σπανοῦ καί εἰδοποιεῖται ἀπό τόν Σύνδεσμο Ταξί (Σ.Ι.Σ.Α.Τ.) νά ἀπευθυνθῆ στήν Ὑποδιεύθυνση τῆς Τροχαίας ὅπου παραδόθηκε.

Καθηγητής

ἐκτακτος ἐντεταλμένος τῆς τακτικῆς ἕδρας Β' Ἀστικοῦ Δικαίου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διορίστηκε (Φ.Ε.Κ. 765) γιά τριετῆ θητεία ὁ κ. Ἀπ. Γεωργιάδης

Τούς τεταρτοετεῖς

φοιτητές Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης πού ἐπισκέπτονται μέ τόν καθηγητή τους κ. Ἀντωνόπουλο τίς κρατικές ὑπηρεσίες καί τούς ὀργανισμούς ἐνημερώσεως, δεξιώθηκε χθές ὁ Γενικός Γραμματεύς Τύπου καί Πληροφοριῶν κ. Λ. Παπαγγελῆς.

350 φιάλες αἵματος

πρόσφερε κατά τή χθεσινή αἱμοληψία τό προσωπικό τῆς 124ης Πτέρυγας Βασικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Ἀ. ράξου), στά πλαίσια καινωφελῶν προγραμμάτων τῆς Ἀεροπορίας.

Διαγωνισμό

γιά τήν πρόσληψη τεχνικοῦ προσωπικοῦ προκήρυξε τό Ἀρχηγεῖο Ἀεροπορίας καί δέχεται αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων στό τμῆμα Διοικητικοῦ καί Ὀργανώσεως τοῦ 202 Κρατικοῦ Ἐργοστασίου Ἀεροπλάνων.

Ποσό

82.932.000 δραχμῶν ἀπό τά ἔσοδα τοῦ Ὀργανισμοῦ Διεξαγωγῆς Ἱπποδρομιῶν Ἑλλάδος διατέθηκαν τό ἔτος 1972 γιά ἐκκλησίες (40.176.000), φιλανθρωπικά ἱδρύματα καί ὀργανώσεις, θέατρα, πνευματικά κέντρα, μουσικά ἱδρύματα, δήμους καί κοινότητας καί ἀναξιοπαθοῦντες ἰδιῶτες.

Ὁ χορός

τῆς Ἑνώσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Λαρισαίων θά δοθῆ στίς 20 Μαΐου στό κέντρο «Καλαμπάκα». Ἡ "Ἕνωση ἀποβλέπει στή σύσφιξη τῶν σχέσεων μεταξύ των Λαρισαίων τῶν Ἀθηνῶν, στή δημιουργία ἐντευκτηρίου γιά τή διοργάνωση διαλέξεων καί ἄλλων ἐκδηλώσεων καί γενικώτερα στήν προβολή τῆς περιοχῆς Λαρίσης.

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Χορήγησις δανείων πρός φοιτητάς

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ k. ΑΧΗ

Εἰς τό ξενοδοχεῖον «Μεγάλη Βρεταννία» ἐπραγματοποιήθη χθές συνεστίασις τῆς Ἑνώσεως Ἀνταποκριτῶν Ξένου Τύπου πρός τιμήν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Χρίστου Ἀχῆ.

Κατά τήν συνεστίασιν ὁ κ. Χ. Ἀχῆς ὡμίλησε μέ θέμα «Ἡ Χρηματοδότησις τῆς Παιδείας». Ὁ ὁμιλητής ὑπεγράμμισεν ὅτι ὁ τομεύς τῆς Παιδείας ἔχει πρωταρχικήν σημασίαν διά τάς χώρας αἱ ὁποῖαι ἐπιδιώκουν ταχύρρυθμον οἰκονομικήν ἀνάπτυξιν, αὐτή δέ ἀκριβῶς εἶναι ἡ περίπτωσις τῆς Ἑλλάδος. Ἀνέφερεν ὅτι εἰς τό 15ετές πρόγραμμα προβλέπεται πολλαπλασιασμός τόσον τῶν τρεχουσῶν δαπανῶν ὅσον καί τῶν δαπανῶν δι' ἐπενδύσεις τοῦ Δημοσίου εἰς τόν τομέα τῆς ἐκπαιδεύσεως ὥστε τό σύνολόν των νά ἀνέλθῃ τό 1987 εἰς 6,1% τοῦ ἀκαθαρίστου ἐγχωρίου προϊόντος ἀντί τῶν 2% πού ἀντιπροσώπευον κατά τήν τελευταίαν πενταετίαν. Ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἐκτεταμένου αὐτοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐτόνισεν ὁ κ. Χ. Ἀχῆς, θά ἀπαιτήσῃ παραλλήλως πρός τήν αὔξησιν τῶν κρατικῶν δαπανῶν καί τήν αὔξησιν τῶν συναφῶν δαπανῶν τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως. Ἡ ἀνάγκη αὐξήσεως τῆς συμβολῆς τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως καθιστᾶ σκόπιμον καί ἐπιβεβλημένην τήν χρηματοδοτικήν ἐνίσχυσίν του. Εἰς τήν περίπτωσιν τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων τοῦτο εἶναι εὐόφελον. Προβλήματα χρηματοδοτήσεως δημιουργοῦνται ὅμως καί διά τήν κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἐκπαιδεύσεως ἀπό τούς φοιτητάς ἤ τάς οἰκογενείας των. Διά τήν τελευταίαν αὐτήν περίπτωσιν γίνεται διεθνῶς εὐρεῖα χρῆσις τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐκπαιδευτικῶν δανείων.

Τά δάνεια αὐτά χορηγοῦνται μέχρι τοῦδε εἰς τήν Ἑλλάδα ἀπό τό Κράτος, ἐνῶ διά σχεδίου Νομοθετικοῦ Διατάγματος τό ὁποῖον κατετέθη εἰς τήν Συμβουλευτικήν Ἐπιτροπήν πρό ἑβδομάδος ἀκριβῶς, προβλέπεται ἡ εἰς τό μέλλον χορήγησις των ἀπό τά τραπεζικά ἱδρύματα.

Οὕτω, προσέθεσεν ὁ κ. Χ. Ἀχῆς, ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἀληθῶς ἐθνικῶν ἐπιδιώξεων εἰς τόν τομέα τῆς παιδείας ἐξαρτᾶται μέν κατά πρῶτον καί κύριον λόγον ἀπό τήν κρατικήν στηριότητα, ἀλλ' ἀπαιτεῖ καί τήν εὐρεῖαν συμμετοχήν τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως, ἡ ὁποία μέ τήν σειράν της ἔχει ἀνάγκην ἑνός ἐκτεταμένου προγράμματος χρηματοδοτήσεως. Παραλλήλως πρέπει νά ὑπογραμμισθῆ ἡ ὑφισταμένη δυνατότης οὐσιώδους συμβολῆς τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος τῆς χώρας εἰς τήν προώθησιν τοῦ ἐθνικοῦ θέματος τῆς ἐπεκτάσεως καί βελτιώσεως τῆς παιδείας, διά τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναλήψεως μέρους ἤ καί ὁλοκλήρου τοῦ προγράμματος χρηματοδοτήσεως τῶν συναφῶν ἰδιωτικῶν δαπανῶν.

Τό κατατεθέν νομοσχέδιον, εἶπεν ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Χ. Ἀχῆς, προβλέπει τήν χορήγησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν δανείων ἀπό τάς τραπέζας εἰς τούς ἐν ἡμεδαπῇ σπουδαστάς τῶν ἀνωτέρων καί ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, τήν παροχήν τῆς κρατικῆς ἐγγυήσεως διά τά ἐν λόγῳ δάνεια, καί τήν καταβολήν μέρους τῶν τόκων των ἀπό τό Δημόσιον. Τά ποσά, οἱ ὅροι χορηγήσεως καί ἐξοφλήσεως, καί γενικώτερον αἱ συναφεῖς διαδικασίαι καί διατυπώσεις θά ρυθμισθοῦν εἰς τό μέλλον δι' Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων. Ἀκριβῶς δέ ἐν ὄψει τῶν μελοντικῶν αὐτῶν ρυθμίσεων δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νά διατυπώσω ὡρισμένας ἀπόψεις ἐπί τῶν πλευρῶν αὐτῶν τοῦ θέματος εἰς τάς ὁποίας ἔχομεν καταλήξει εἰς τήν Ἐθνικήν Τράπεζαν. Ἀπό μηνῶν καί ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας μελετῶμεν ἓν σχῆμα ἐκτεταμένης χρηματοδοτήσεως τῆς Παιδείας. Τό ἐν λόγῳ σχῆμα ἀναφέρεται εἰς τάς ἀκολούθους πέντε κατηγορίας πιστοδοτήσεων:

— Πρῶτον, ἐκπαιδευτικά δάνεια εἰς φοιτητάς, ὡς καί εἰς σπουδαστάς ἀνωτέρας τεχνικῆς καί ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

— Δεύτερον, δάνεια διά μεταπτυχιακάς σπουδάς.

— Τρίτον, καί ὡς παραλλήλως ὑφιστάμενην ἐναλλακτικήν λύσιν, δάνεια εἰς οἰκογενείας φοιτητῶν διά τήν κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἀνωτέρας ἤ μεταπτυχιακῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων των.

— Τέταρτον, δάνεια πρός νέους ἐπιστήμονας διά τήν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τῆς πρώτης ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως.

— Πέμπτον, δάνεια πρός ἰδιωτικά ἐκπαιδευτήρια διά παγίας ἐγκαταστάσεις καί διά τ